

Her vil jeg gerne kvittere for de udtalelser, vi har hørt i morges fra den konservative finansordfører, fru Anne Birgitte Lundholt, med positive meldinger i forhold til sundhedsområdet og med supplerende ideer og holdninger til, hvordan vi kan omsætte øgede ressourcer på en god måde i forhold til at forny også ledelsesforholdene i sundhedsvæsenet.

Jeg synes, det er nogle meldinger, som er positive, og som vi gerne vil se på i sammenhæng med de forsøg, vi allerede oplever rundt omkring i amterne, der sidder med hovedansvaret for tilrettelæggelsen af arbejdet i sundhedssektoren. Jeg tror, at nogle af de signaler, der er givet, kan være med til, at vi i fællesskab får aflivet nogle myter og i stedet får sat en bedre debat og en bedre virksomhed i gang inden for sundhedsvæsenet.

Så det er bare med at fortsætte ad den samme vej og komme ud af busken i forhandlingerne. Og dér vil jeg også - ud over de konstruktive signaler fra De Konservative i denne forbindelse - takke for dem, vi har fået i åbningsdebatten og i den daglige debat, og tilsvarende rette tak til SF.

Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt jeg kan have de tilsvarende forhåbninger i forhold til Venstre, men dog synes jeg, at der også fra Venstres politiske ordfører, hr. Anders Fogh Rasmussen, i forbindelse med åbningsdebatten blev givet nogle signaler om, at det nu er hverdag, nu skal der arbejdes i Folketinget, og nu skal der skabes resultater.

Jeg vil lytte til dagens debat med den positive holdning.

I Socialdemokratiet vil vi give os i kast med arbejdet med finansloven ud fra et oprigtigt ønske om at finde den bedste sammensætning af initiativer, der kan sætte beskæftigelsen i vejret, der kan gennemføre fornyelse i velfærdssamfundet, og der kan gøre tilværelsen for den enkelte lidt mere håbeful. Finanslovforslaget er efter Socialdemokratiets mening et glimrende grundlag for et nyt års arbejde i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Den socialdemokratiske ordfører, fru Pia Gjellerup, indledte med at konstatere, at regeringens forventede resultater viste sig uge for uge, måned for måned. Senere hen i talen kom den socialdemokratiske ordfører også ind på nogle ganske få ting, der havde holdt stik.

Men den socialdemokratiske ordfører glemte nogle meget vigtige ting. Hun glemte de forudsætninger, som ikke holdt stik, og som min salighed har en meget væsentlig indflydelse på, hvordan samfundet kommer til at se ud. Renten f.eks., renten, som er steget og steget og steget uden udefrakommende grunde, men til gengæld min salighed af grunde indefra. Gælden, der lige så stille bliver opjusteret og opjusteret, og hvor man ikke kan se det i tekstafsnittene i regeringens økonomiske oversigt, men hvis man går ned i tabellerne, kan man se, at der endnu en gang er sket en opjustering af udlandsgælden. Arbejdsløsheden, som har antaget historiske dimensioner, og hvor man nu praler af et lille bitte fald i arbejdsløsheden uden at nævne, at man har sendt titusindvis på orlov og ud af statistikken, arbejdsløse, der blot er fjernet.

Det er blot tre af de forudsætninger, som var endda et af hovedsucceskriterierne for regeringen, som ikke er opfyldt. Så hvad det er for nogle resultater, der har vist sig uge for uge og måned for måned at gå i opfyldelse, har jeg meget, meget svært ved at se.

Vi har endog konstateret for nogle ganske få dage siden, at økonomiministeren selv erkendte, at hvis hun havde kendt fremtiden, så ville hun ikke have haft det succeskriterium for regeringen, som man selv satte op, for det kom nemlig ikke til at holde stik. Nej, det gjorde det ikke. Succeskriteriet blev en fiasko, fru Pia Gjellerup.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Fru Pia Gjellerup er så glad for vækst, kan jeg høre, og vækst og vækst. Man kunne måske ønske sig, at der også var lidt overvejelser over, hvordan konsekvenserne er for miljøet.

Men det, der er det mest interessante i denne debat, er at konstatere, at selv om væksten er højere end forventet, så bliver arbejdsløsheden ikke nedbragt, og det er jo klart mønstret i alle regeringens oversigter: større vækst i økonomien end forventet, større vækst i forbruget end forventet - og ikke noget fald i arbejdsløsheden. Og det er jo ikke bare et spørgsmål om at vente til 1995. Hvis vi ser tilbage til 1988, har vi haft vækst år efter år, og der er 100.000 færre ansatte i dette land.

Man er nødt til at tænke nyt, og derfor er mit spørgsmål til Socialdemokratiet: Jeg bemærkede, at den socialdemokratiske borgmester i Århus, Thorkild Simonsen, og den socialdemokratiske socialrådmand Lis Petersen har foreslået